

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2015/674 z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie przyjęcia w imieniu Unii Europejskiej zmienionego Porozumienia w sprawie powołania Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego 1
- Zmienione Porozumienie w sprawie powołania Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/675 z dnia 26 lutego 2015 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 673/2005 ustanawiające dodatkowe cła przywozowe na niektóre produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki 16
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/676 z dnia 23 kwietnia 2015 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 18
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/677 z dnia 23 kwietnia 2015 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 21
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/678 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 w zakresie wartości progowych dla dodatkowych należności celnych za pomidory, ogórki, winogrona stołowe, morele, czereśnie, brzoskwinie włącznie z nektarynami i śliwki 24
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/679 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zawieszające składanie wniosków o dopłaty do prywatnego przechowywania wieprzowiny przewidziane w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/360 27
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/680 z dnia 29 kwietnia 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 28

DECYZJE

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/681 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie publikacji odniesień do normy EN ISO 4210, części 1–9, dotyczącej rowerów miejskich i trekkingowych, górskich i wyścigowych oraz normy EN ISO 8098 dotyczącej rowerów dziecięcych w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾** 30

ZALECENIA

- ★ **Zalecenie Komisji (UE) 2015/682 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie monitorowania obecności nadchloranu w żywności ⁽¹⁾** 32

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2015/674

z dnia 20 kwietnia 2015 r.

**w sprawie przyjęcia w imieniu Unii Europejskiej zmienionego Porozumienia w sprawie powołania
Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie w sprawie powołania Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) (zwane dalej „Porozumieniem”) zostało zawarte i zatwierdzone na piątej sesji konferencji FAO w 1949 r. i weszło w życie dnia 20 lutego 1952 r.
- (2) Wspólnota Europejska stała się umawiającą się stroną GFCM poprzez przyjęcie przez Radę decyzji 98/416/WE ⁽¹⁾.
- (3) W następstwie wejścia w życie dnia 1 grudnia 2009 r. Traktatu z Lizbony Unia Europejska zastąpiła Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym.
- (4) Dnia 15 listopada 2013 r. Rada upoważniła Komisję do negocjacji w imieniu Unii zmian do Porozumienia w sprawach wchodzących w zakres kompetencji Unii.
- (5) Negocjacje były prowadzone przez państwa członkowskie oraz Komisję, odpowiednio do zakresu ich kompetencji, zgodnie z mandatem i w ścisłej współpracy.
- (6) Negocjacje zostały pomyślnie zakończone na posiedzeniu GFCM w dniach 19–24 maja 2014 r. Podczas tego posiedzenia GFCM zatwierdziła tekst zmienionego Porozumienia.
- (7) Celem zmian Porozumienia jest modernizacja GFCM i wzmocnienie jej roli w zakresie ochrony zasobów ryb w obszarze jej kompetencji.
- (8) Dokonano przeglądu celów, ogólnych zasad i funkcji GFCM, rozszerzając je w celu zapewnienia w perspektywie długookresowej ochrony i zrównoważonego użytkowania żywych zasobów morza oraz ich środowiska.
- (9) Zmienione Porozumienie jest zgodne z zasadami unijnej wspólnej polityki rybołówstwa. Przyjęcie zmienionego Porozumienia leży zatem w interesie Unii,

⁽¹⁾ Decyzja Rady 98/416/WE z dnia 16 czerwca 1998 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Generalnej Komisji ds. Łowisk w Basenie Morza Śródziemnego (Dz.U. L 190 z 4.7.1998, s. 34).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii zmienione Porozumienie w sprawie powołania Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego.

Tekst zmienionego Porozumienia dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę upoważnioną do powiadomienia FAO w imieniu Unii o przyjęciu przez Unię Europejską zmienionego Porozumienia ⁽¹⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 20 kwietnia 2015 r.

W imieniu Rady
J. DÜKLAVS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Data wejścia w życie zmienionego Porozumienia zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

ZMIENIONE POROZUMIENIE
w sprawie powołania Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego

PREAMBUŁA

Umawiające się Strony,

ODWOŁUJĄC SIĘ do prawa międzynarodowego wyrażonego w odpowiednich postanowieniach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r.,

ODWOŁUJĄC SIĘ TAKŻE do Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi z dnia 4 grudnia 1995 r., Porozumienia o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu z dnia 24 listopada 1993 r. oraz innych właściwych instrumentów międzynarodowych w zakresie ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi,

UWZGLĘDNIAJĄC Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa przyjęty na 28. sesji konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa dnia 31 października 1995 r. oraz związane z nim instrumenty przyjęte na forum konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa,

KIERUJĄC SIĘ WSPÓLNYM INTERESEM w zakresie rozwoju i właściwego wykorzystania żywych zasobów morza w basenach Morza Śródziemnego i Morza Czarnego (zwanym dalej „obszarem stosowania”),

UZNAJĄC specyfikę uwarunkowań poszczególnych podregionów na obszarze stosowania,

ZDECYDOWANE zapewnić długofalową ochronę i zrównoważone wykorzystanie żywych zasobów morza i ekosystemów morskich na obszarze stosowania,

DOSTRZEGAJĄC gospodarcze i społeczne korzyści oraz walory odżywcze zrównoważonego wykorzystania żywych zasobów morza na obszarze stosowania,

DOSTRZEGAJĄC PONADTO, że na mocy prawa międzynarodowego państwa zobowiązane są do współpracy w zakresie ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi oraz ochrony ich ekosystemów,

STWIERDZAJĄC, że odpowiedzialna akwakultura ogranicza presję na żywe zasoby morza i odgrywa znaczącą rolę w promowaniu żywych zasobów wodnych i ich lepszym wykorzystaniu, w tym w bezpieczeństwie żywnościowym,

ŚWIADOME konieczności zapobiegania działaniom niekorzystnym dla środowiska morskiego, chronienia różnorodności biologicznej i ograniczania zagrożeń związanych z długoterminowymi lub nieodwracalnymi skutkami użytkowania i eksploatacji żywych zasobów morza,

MAJĄC NA UWADZE, że warunkami skuteczności ochrony i zarządzania są: oparcie ich na najlepszych dostępnych informacjach naukowych i stosowanie zasady ostrożnego zarządzania zasobami,

ZDAJĄC SOBIE SPRAWĘ ze znaczenia rybackich społeczności stref nadbrzeżnych i potrzeby włączenia w procesy decyzyjne rybaków, właściwych organizacji branżowych oraz organizacji społeczeństwa obywatelskiego,

ZDECYDOWANE skutecznie współpracować i podejmować działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywaniu i eliminowaniu,

DOSTRZEGAJĄC szczególnie potrzeby krajów rozwijających się w zakresie wsparcia ich w efektywnym udziale w ochronie żywych zasobów morza, zarządzaniu nimi i ich hodowli,

PRZEKONANE, że ochrona i zrównoważone wykorzystanie żywych zasobów morza na obszarze stosowania, jak również ochrona ekosystemów morskich, w których występują te zasoby, odgrywają kluczową rolę w niebieskim wzroście i zrównoważonym rozwoju,

DOSTRZEGAJĄC konieczność powołania do realizacji tych celów Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (której skrócona nazwa brzmi „GFCM”) w ramach Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa i na podstawie art. XIV jej Konstytucji,

POSTANAWIAJĄ CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

(Stosowanie pojęć)

Do celów niniejszego Porozumienia:

- a) „Konwencja z 1982 r.” oznacza Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r.;
- b) „porozumienie z 1995 r.” oznacza Porozumienie w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi z dnia 4 grudnia 1995 r.;
- c) „akwakultura” oznacza hodowlę lub uprawę żywych zasobów wodnych;
- d) „Umawiająca się Strona” oznacza dowolne państwo lub dowolną regionalną organizację integracji gospodarczej, w tym Komisję – zgodnie z art. 4;
- e) „współpracujący podmiot niebędący umawiającą się stroną” oznacza członka lub członka stowarzyszonego Organizacji oraz państwo niebędące członkiem, które jest członkiem Organizacji Narodów Zjednoczonych lub dowolnej z jej wyspecjalizowanych agencji, formalnie niebędące stowarzyszone jako Umawiająca się Strona z Komisją, lecz związane środkami, o których mowa w art. 8 lit. b);
- f) „połów” oznacza poszukiwanie, wabienie, lokalizację, poławianie, zbieranie lub pozyskiwanie żywych zasobów morza lub wszelkie inne działania, których przewidywalnym skutkiem jest zwabienie, lokalizacja, połów, zebranie lub pozyskanie żywych zasobów morza;
- g) „zdolność połowowa” oznacza maksymalną ilość ryb, które mogłyby zostać złowione podczas połowu lub przez daną jednostkę połowową (np. rybaka, społeczność, statek lub flotę) w danym przedziale czasu (np. sezon, rok) z uwzględnieniem biomasy i struktury wiekowej stada oraz obecnego stanu technologii, przy braku jakichkolwiek ograniczeń połowowych i pełnym wykorzystaniu dostępnych środków;
- h) „nakład połowowy” oznacza liczbę narzędzi połowowych danego typu wykorzystywanych do działalności połowowej w danym przedziale czasu (np. liczba godzin stosowania włoka na dzień, liczba zestawów haczyków stosowana na dzień lub liczba nastawień niewodu dobrzeżnego na dzień). Jeśli wykorzystywane są dwa rodzaje narzędzi lub większa ich liczba, przed zsumowaniem związanych z nimi nakładów połowowych należy przeliczyć je na standardowy typ narzędzi;
- i) „działania związane z połowami” oznaczają dowolne czynności w ramach wspierania połowów lub przygotowań do nich, w tym wyładunek, pakowanie, przetwarzanie, przeładunek lub przewóz ryb, jak również zapewnienie personelu, zaopatrzenie w paliwo, narzędzia i inne zasoby;
- j) „nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy” oznaczają działalność określoną w ust. 3 międzynarodowego planu działania FAO na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania z 2001 r.;
- k) „maksymalny podtrzymywalny połów” oznacza największy teoretyczny zrównoważony połów, jaki można w sposób ciągły uzyskiwać (przeciętnie) ze stada w istniejących (przeciętnych) warunkach środowiskowych bez skutków dla procesu reprodukcji;
- l) „zasoby międzystrefowe” oznaczają stada ryb, które regularnie migrują między obszarami wyłącznych stref ekonomicznych oraz obszarami wykraczającymi poza nie i sąsiadujące z nimi;
- m) „statek” oznacza dowolny statek, jednostkę innego rodzaju lub łódź wykorzystywane, wyposażone w celu wykorzystania lub przeznaczone do wykorzystania do połowów lub działań związanych z połowami.

Artykuł 2

(Cel)

1. Umawiające się Strony niniejszym powołują w ramach Konstytucji Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Żywności i Rolnictwa (zwaną dalej „Organizacją”) Komisję, która będzie nosić nazwę Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (zwaną dalej „Komisją”), w celu pełnienia określonych w niniejszym Porozumieniu funkcji i obowiązków.
2. Celem Porozumienia jest zapewnienie na obszarze stosowania ochrony i zrównoważonego wykorzystania żywych zasobów morza z biologicznego, społecznego, gospodarczego i środowiskowego punktu widzenia oraz zrównoważonego rozwoju akwakultury.
3. Siedziba Komisji znajduje się w Rzymie we Włoszech.

Artykuł 3

(Obszar stosowania)

1. Geograficzny obszar stosowania niniejszego Porozumienia obejmuje całość wód Morza Śródziemnego i Morza Czarnego.
2. Żadne z postanowień niniejszego Porozumienia ani też żaden akt lub działanie dokonane zgodnie z niniejszym Porozumieniem nie mogą być interpretowane jako uznanie przez którąkolwiek z Umawiających się Stron roszczeń lub stanowisk którejkolwiek z Umawiających się Stron w odniesieniu do statusu prawnego i zasięgu wód i obszarów.

Artykuł 4

(Członkostwo)

1. Członkami Komisji mogą być członkowie i członkowie stowarzyszeni Organizacji oraz państwa niebędące członkami, które są członkami Organizacji Narodów Zjednoczonych, dowolnej z jej wyspecjalizowanych agencji,
 - a) które są:
 - (i) państwami nadbrzeżnymi lub członkami stowarzyszonymi znajdującymi się w całości lub części w obrębie obszaru stosowania;
 - (ii) państwami lub członkami stowarzyszonymi, których statki prowadzą lub zamierzają prowadzić na obszarze stosowania połowy zasobów ryb objętych niniejszym Porozumieniem; lub
 - (iii) regionalnymi organizacjami integracji gospodarczej, których członkiem jest jakiekolwiek państwo, o którym mowa w ppkt (i) lub (ii) powyżej, i którym państwo to przekazało kompetencje w sprawach będących przedmiotem niniejszego Porozumienia;
 - b) oraz które przyjmą niniejsze Porozumienie zgodnie z postanowieniami art. 23 poniżej.
2. Na potrzeby niniejszego Porozumienia określenie „którego statki” w odniesieniu do Umawiającej się Strony będącej regionalną organizacją integracji gospodarczej oznacza statki państwa członkowskiego takiej Umawiającej się Strony będącej regionalną organizacją integracji gospodarczej.

Artykuł 5

(Zasady ogólne)

Realizując cel niniejszego Porozumienia, Komisja:

- a) przyjmuje zalecenia w sprawie środków ochrony i zarządzania, których celem jest zapewnienie długoterminowego zrównoważenia działalności połowowej, tak aby chronić żywe zasoby morskie, gospodarczą i społeczną opłacalność rybołówstwa i akwakultury; przyjmując takie zalecenia Komisja zwraca szczególną uwagę na środki zapobiegania przełowieniu i ograniczania odrzutów. Komisja zwraca też szczególną uwagę na ich potencjalny wpływ na łodzie i rybołówstwo przybrzeżne i lokalne społeczności;

- b) w oparciu o najlepsze dostępne informacje naukowe opracowuje, zgodnie z art. 8 lit. b), odpowiednie środki, uwzględniając odpowiednie czynniki środowiskowe, gospodarcze i społeczne;
- c) stosuje zasadę ostrożnego zarządzania zgodnie z porozumieniem z 1995 r. oraz Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa FAO;
- d) uważa akwakulturę, w tym połowy oparte na zasobach hodowlanych, za środek propagowania zróżnicowania źródeł dochodu oraz diety, a przez to zapewnia odpowiedzialne wykorzystanie żywych zasobów morza, zachowanie różnorodności genetycznej oraz ograniczanie negatywnego oddziaływania na środowisko i lokalne społeczności;
- e) propaguje, w stosownych przypadkach, subregionalne podejście do zarządzania rybołówstwem i rozwoju akwakultury, aby lepiej sprostać szczególnym wyzwaniom Morza Śródziemnego i Morza Czarnego;
- f) podejmuje odpowiednie środki, aby zapewnić przestrzeganie swych zaleceń w zakresie zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich eliminowania;
- g) promuje przejrzystość w swych procesach decyzyjnych i innych działaniach; oraz
- h) prowadzi inne działania niezbędne do osiągnięcia określonych wyżej celów Komisji.

Artykuł 6

(Komisja)

1. Na sesjach Komisji każda Umawiająca się Strona jest reprezentowana przez jednego delegata, któremu mogą towarzyszyć zastępca oraz eksperci i doradcy. Udział zastępców, ekspertów i doradców w posiedzeniach Komisji nie uprawnia ich do głosowania, przy czym nie dotyczy to zastępcy, który zastępuje delegata pod jego nieobecność.
2. Z zastrzeżeniem ust. 3 każda Umawiająca się Strona dysponuje jednym głosem. Decyzje Komisji są podejmowane większością oddanych głosów, o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej. Większość wszystkich członków Komisji stanowi kworum.
3. Na każdym posiedzeniu Komisji lub któregośkolwiek organu pomocniczego Komisji regionalna organizacja integracji gospodarczej będąca Umawiającą się Stroną Komisji jest uprawniona do oddawania liczby głosów odpowiadającej liczbie jej państw członkowskich, uprawnionych do głosowania podczas takiego posiedzenia.
4. Regionalna organizacja integracji gospodarczej będąca Umawiającą się Stroną Komisji wykonuje prawa członkowskie na przemian z jej państwami członkowskimi, które są Umawiającymi się Stronami Komisji, odpowiednio do dziedzin ich kompetencji. Ilekroć regionalna organizacja integracji gospodarczej będąca Umawiającą się Stroną Komisji wykonuje prawo głosu, jej państwa członkowskie nie wykonują swojego prawa głosu i odwrotnie.
5. Każda Umawiająca się Strona Komisji może zażądać od regionalnej organizacji integracji gospodarczej będącej Umawiającą się Stroną Komisji lub od jej państw członkowskich będących Umawiającymi się Stronami Komisji udzielenia informacji, o tym czy określona kwestia leży w zakresie kompetencji regionalnej organizacji integracji gospodarczej będącej Umawiającą się Stroną, czy jej państw członkowskich. Regionalna organizacja integracji gospodarczej lub dane państwa członkowskie udzielają tego rodzaju informacji na takie żądanie.
6. Przed każdym posiedzeniem Komisji lub organu pomocniczego Komisji regionalna organizacja integracji gospodarczej będąca Umawiającą się Stroną Komisji lub jej państwa członkowskie będące członkami Komisji wskazują, czy to regionalna organizacja integracji gospodarczej, czy jej państwa członkowskie posiadają kompetencje w odniesieniu do określonej kwestii, która będzie rozpatrywana na posiedzeniu, i czy to regionalna organizacja integracji gospodarczej, czy jej państwa członkowskie wykonują prawo głosu w odniesieniu do poszczególnych pozycji porządku obrad. Żadne z postanowień niniejszego ustępu nie stoi na przeszkodzie, by regionalna organizacja integracji gospodarczej będąca Umawiającą się Stroną Komisji lub jej państwa członkowskie będące Umawiającymi się Stronami Komisji złożyły jednostronną deklarację do celów niniejszego ustępu, która to deklaracja pozostaje w mocy w stosunku do kwestii i pozycji porządku obrad, które mają być rozpatrywane na wszystkich kolejnych posiedzeniach, z zastrzeżeniem zmian lub modyfikacji, jakie mogą zostać wskazane przed każdym posiedzeniem.

7. W przypadkach, w których pozycja porządku obrad dotyczy zarówno spraw, w stosunku do których kompetencje zostały przeniesione na regionalną organizację integracji gospodarczej, jak i spraw, które leżą w kompetencji jej państw członkowskich, zarówno regionalna organizacja integracji gospodarczej, jak jej państwa członkowskie, mogą uczestniczyć w dyskusjach. W takich przypadkach przy podejmowaniu decyzji podczas posiedzenia uwzględnia się jedynie wystąpienie Umawiającej się Strony, która ma prawo głosu.

8. Do celów ustalenia kworum posiedzenia Komisji delegacja regionalnej organizacji integracji gospodarczej będącej Umawiającą się Stroną Komisji jest uwzględniana w takim zakresie, w jakim jest ona uprawniona do głosu podczas posiedzenia, w odniesieniu do którego potrzebne jest kworum.

9. Do częstotliwości, czasu trwania i programu sesji oraz innych posiedzeń i działań realizowanych pod przewodnictwem Komisji stosuje się zasada odpłacalności.

Artykuł 7

(Prezydium)

Komisja wybiera przewodniczącego i dwóch wiceprzewodniczących, stanowiąc większością dwóch trzecich głosów. W trójkę stanowią oni prezydium Komisji, funkcjonujące zgodnie z warunkami określonymi w regulaminie wewnętrznym.

Artykuł 8

(Funkcje Komisji)

Komisja, zgodnie ze swymi celami i zasadami ogólnymi, wykonuje następujące funkcje:

- a) regularnie przeprowadza przeglądy i ocenia stan żywych zasobów morza;
- b) formułuje odpowiednie środki i zalecenia zgodnie z postanowieniami art. 13, w zakresie:
 - (i) ochrony żywych zasobów morza znajdujących się na obszarze stosowania oraz zarządzania nimi;
 - (ii) ograniczania wpływu działalności połowowej na żywe zasoby morza i ich ekosystemy;
 - (iii) przyjmowania wieloletnich planów zarządzania wdrażanych na całym obszarze odpowiednich subregionów, w oparciu o ekosystemowe podejście do rybołówstwa, w celu zagwarantowania poziomów stad powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu i spójne z działaniami podjętymi wcześniej na poziomie krajowym;
 - (iv) ustanawia obszary ograniczonych połowów w celu ochrony wrażliwych ekosystemów morskich, w tym między innymi obszarów dojrzewania i tarlisk, jako uzupełnienie podobnych środków, uwzględnionych już ewentualnie w planach zarządzania;
 - (v) zapewnia, w miarę możliwości z wykorzystaniem środków elektronicznych, gromadzenie, przekazywanie, weryfikację, przechowywanie i rozpowszechnianie danych i informacji, zgodnie z odpowiednimi zasadami i wymogami procedur zachowania poufności danych;
 - (vi) podejmuje działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywaniu i eliminowaniu, w tym działania w zakresie mechanizmów skutecznego monitorowania, kontroli i nadzoru;
 - (vii) rozstrzyga kwestie nieprzestrzegania przepisów, w tym w oparciu o odpowiedni zestaw środków. Komisja opracowuje przedmiotowy zestaw środków oraz określa sposób ich wdrażania w regulaminie wewnętrznym;
- c) wspiera zrównoważony rozwój akwakultury;
- d) regularnie przeprowadza przeglądy społeczno-gospodarczych aspektów branży rybackiej, w tym poprzez pozyskiwanie i ocenę danych gospodarczych i innych, jak również informacji istotnych w pracy Komisji;
- e) promuje wzmocnienie potencjału instytucjonalnego i rozwój zasobów ludzkich, w szczególności poprzez kształcenie, szkolenie i szkolenie zawodowe w dziedzinach kompetencji Komisji;
- f) usprawnia komunikację i konsultacje z podmiotami społeczeństwa obywatelskiego zainteresowanymi sprawami akwakultury i rybołówstwa;

- g) stymuluje, zaleca, koordynuje i organizuje działania w zakresie badań i rozwoju, w tym projekty współpracy w dziedzinach rybołówstwa i ochrony żywych zasobów morza;
- h) przyjmuje i zmienia, większością dwóch trzecich głosów swoich członków, swój regulamin wewnętrzny i przepisy finansowe oraz inne wewnętrzne przepisy administracyjne, których wymaga pełnienie jej funkcji;
- i) zatwierdza swój budżet oraz program prac oraz pełni wszelkie inne funkcje niezbędne do realizacji celu niniejszego Porozumienia.

Artykuł 9

(Organy pomocnicze Komisji)

1. W razie potrzeby Komisja może powołać tymczasowe, specjalne lub stałe organy pomocnicze do analizowania kwestii powiązanych z zadaniami Komisji i sporządzania sprawozdań na ich temat oraz grupy robocze do analizowania konkretnych problemów technicznych i opracowywania powiązanych zaleceń. Mandat powołanych organów pomocniczych określany jest w regulaminie wewnętrznym z uwzględnieniem potrzeby podejścia subregionalnego. Komisja może też ustanowić dla regionu Morza Czarnego specyficzne mechanizmy, zmierzające do zapewnienia pełnego udziału wszystkich państw nadbrzeżnych w decyzjach związanych z zarządzaniem rybołówstwem, zgodnie z ich statusem na forum Komisji.
2. Organy pomocnicze i grupy robocze, o których mowa w ust. 1 powyżej, zwoływane są przez Przewodniczącego Komisji w terminach i miejscach określonych przez Przewodniczącego, w stosownych przypadkach w porozumieniu z Dyrektorem Generalnym Organizacji.
3. Powołanie przez Komisję organów pomocniczych i grup roboczych, o których mowa w ust. 1 powyżej, jest uwarunkowane dostępnością odpowiednich środków finansowych, a przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji związanej z wydatkami Sekretarz Wykonawczy Komisji sporządza sprawozdanie w sprawie jej skutków administracyjnych i finansowych.
4. Każda z Umawiających się Stron jest uprawniona do wyznaczenia jednego przedstawiciela do każdego z organów pomocniczych i grup roboczych, a podczas sesji przedstawicielom mogą towarzyszyć zastępcy, eksperci i doradcy.
5. Umawiające się Strony dostarczają informacji istotnych z punktu widzenia funkcjonowania każdego z organów pomocniczych i każdej z grup roboczych, tak aby umożliwić im wywiązywanie się z obowiązków.

Artykuł 10

(Sekretariat)

1. W skład Sekretariatu wchodzi Sekretarz Wykonawczy oraz personel pracujący na rzecz Komisji. Sekretarz Wykonawczy oraz pracownicy Sekretariatu są mianowani zgodnie z warunkami, zasadami i procedurami określonymi w instrukcjach administracyjnych, regulaminie pracowniczym i przepisach wewnętrznych dotyczących pracowników Organizacji, mającymi zastosowanie do pozostałych pracowników Organizacji, i podlegają tym przepisom.
2. Sekretarz Wykonawczy Komisji mianowany jest przez Dyrektora Generalnego i za zgodą Komisji, lub w przypadku mianowania go między sesjami zwyczajnymi Komisji, za zgodą Umawiających się Stron.
3. Sekretarz Wykonawczy jest odpowiedzialny za monitorowanie i wdrażanie strategii i działalności Komisji; przedstawia Komisji sprawozdania w tym zakresie zgodnie z zakresem zadań określonym w regulaminie wewnętrznym. W razie potrzeby Sekretarz Wykonawczy pełni również rolę sekretarza wykonawczego pozostałych organów pomocniczych powołanych przez Komisję.

Artykuł 11

(Ustalenia finansowe)

1. Na każdej sesji zwyczajnej Komisja przyjmuje swój niezależny budżet na trzy lata; może on podlegać weryfikacji w trybie rocznym na sesjach zwyczajnych. Budżet jest przyjmowany na zasadzie konsensusu Umawiających się Stron; jeżeli jednak po podjęciu wszelkich możliwych starań w trakcie danej sesji nie uda się osiągnąć konsensusu, sprawę poddaje się pod głosowanie i budżet jest przyjmowany większością dwóch trzecich głosów Umawiających się Stron.

2. Każda z Umawiających się Stron zobowiązuje się do wnoszenia co roku swojego udziału do niezależnego budżetu zgodnie z wysokością wkładu określoną zgodnie z systemem, który Komisja przyjmuje i zmienia na zasadzie konsensusu. System ten określony jest w przepisach finansowych.
3. Komisja ustala wkład w koszty ponoszone przez Organizację w związku z działalnością Komisji, jaki ma wносить każde państwo niebędące członkiem Organizacji, które zostaje Umawiającą się Stroną.
4. Jeżeli Komisja, w porozumieniu z Dyrektorem Generalnym Organizacji, nie postanowi inaczej, wkład płatny jest w wymienialnej walucie.
5. Komisja może przyjmować darowizny i pomoc w innej formie od organizacji, osób fizycznych i z innych źródeł z przeznaczeniem na cele związane z pełnieniem każdej ze swych funkcji. Komisja może też przyjmować dobrowolne wpłaty na ogólne cele lub w powiązaniu z konkretnymi projektami lub działalnością Komisji realizowaną przez Sekretariat. Dobrowolne wpłaty, darowizny i inne formy pomocy wpłacane są na fundusz powierniczy, ustanowiony i administrowany przez Organizację zgodnie z przepisami finansowymi i przepisami ogólnymi Organizacji.
6. Umawiająca się Strona zalegająca z regulowaniem swego wkładu finansowego na rzecz Komisji traci głos w Komisji, jeśli kwota zaległości jest równa lub wyższa od sumy jej wkładu należnej za dwa poprzedzające lata kalendarzowe. Komisja może jednak zezwolić takiej Umawiającej się Stronie na udział w głosowaniu, jeżeli stwierdzi, że brak wpłaty wynika z warunków, na które Umawiająca się Strona nie ma wpływu; niemniej w żadnym przypadku Komisja nie przedłuży prawa głosu poza następne dwa lata kalendarzowe.

Artykuł 12

(Koszty)

1. Koszty Sekretariatu, w tym publikacji i zawiadomień oraz koszty ponoszone przez Przewodniczącego i Wiceprzewodniczących Komisji w związku z wykonywaniem czynności służbowych na rzecz Komisji między kolejnymi jej sesjami są pokrywane z jej budżetu.
2. Koszty projektów w zakresie badań i rozwoju realizowanych przez poszczególne Umawiające się Strony, zarówno niezależnie, jak i na podstawie zalecenia Komisji, są określane i pokrywane przez zainteresowane Umawiające się Strony.
3. Koszty ponoszone w związku z podejmowanymi projektami współpracy w zakresie badań lub rozwoju są ustalone i pokrywane przez Umawiające się Strony w formie i proporcjach, jakie wspólnie uzgodnią, chyba że są dostępne inne źródła.
4. Koszty związane z zaproszeniem indywidualnych ekspertów do udziału w spotkaniach Komisji i jej organów pomocniczych obciążają budżet Komisji.
5. Koszty Komisji pokrywane są z jej niezależnego budżetu, z wyłączeniem kosztów związanych z personelem lub zasobami rzeczowymi, które mogłyby zostać udostępnione przez Organizację. Koszty, które mają być ponoszone przez Organizację, są określane i pokrywane w ramach dwuletniego budżetu opracowywanego przez Dyrektora Generalnego i zatwierdzanego przez Konferencję Organizacji zgodnie z przepisami finansowymi oraz przepisami ogólnymi Organizacji.
6. Wydatki ponoszone przez delegatów, ich zastępców, ekspertów i doradców podczas uczestnictwa, w roli przedstawicieli rządu, w sesjach Komisji i jej organów pomocniczych, jak również wydatki ponoszone przez obserwatorów podczas sesji obciążają odpowiednie rządy lub organizacje. W związku z uznaniem szczególnych potrzeb państw rozwijających się będących Umawiającymi się Stronami, zgodnie z art. 17 i pod warunkiem dostępności środków finansowych, koszty mogą obciążać budżet Komisji.

Artykuł 13

(Podejmowanie decyzji)

1. Zalecenia, o których mowa w art. 8 lit. b), są przyjmowane większością dwóch trzecich obecnych i głosujących Umawiających się Stron Komisji. Sekretarz Wykonawczy przekazuje tekst takich zaleceń wszystkim Umawiającym się Stronom, współpracującym podmiotom niebędącym umawiającymi się stronami oraz odpowiednim państwom niebędącym umawiającymi się stronami.

2. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszego artykułu Umawiające się Strony Komisji zobowiązują się do wdrożenia wszelkich zaleceń przyjętych na podstawie art. 8 lit. b) w terminie określonym przez Komisję, lecz nie wcześniej niż przed upływem przewidzianego w niniejszym artykule okresu na wniesienie sprzeciwu.
3. W ciągu stu dwudziestu dni od daty powiadomienia o zaleceniu każda Umawiająca się Strona Komisji może wnieść sprzeciw i w takim przypadku nie ma obowiązku wdrożenia danego zalecenia. Sprzeciw powinien obejmować pisemne wyjaśnienie przyczyn sprzeciwu i, w stosownych przypadkach, propozycje środków zamiennych. W przypadku wniesienia sprzeciwu w terminie stu dwudziestu dni każda z pozostałych Umawiających się Stron może również wnieść sprzeciw w dowolnym momencie w terminie kolejnych sześćdziesięciu dni. Umawiająca się Strona może także w dowolnym momencie wycofać swój sprzeciw i wdrożyć zalecenie.
4. Jeżeli zaleceniu sprzeciwu się ponad jedna trzecia Umawiających się Stron Komisji, pozostałe Umawiające się Strony zostają bezzwłocznie zwolnione z jakiegokolwiek obowiązku wdrożenia danego zalecenia; niemniej każda z Umawiających się Stron lub wszystkie Umawiające się Strony mogą uzgodnić między sobą ich wdrożenie.
5. Sekretarz Wykonawczy bezzwłocznie zawiadamia każdą Umawiającą się Stronę o otrzymaniu każdego sprzeciwu lub o jego wycofaniu.
6. W wyjątkowych sytuacjach, kiedy wnosi o to Umawiająca się Strona, jak ustali Sekretarz Wykonawczy w porozumieniu z Przewodniczącym, jeżeli pilna sprawa wymaga podjęcia przez Umawiające się Strony decyzji między sesjami Komisji, do podjęcia decyzji można stosować wszelkie szybkie środki komunikacji, w tym elektroniczne środki komunikacji, wyłącznie w odniesieniu do kwestii proceduralnych i administracyjnych związanych z Komisją oraz jej organami pomocniczymi, oprócz kwestii odnoszących się do wykładni i przyjmowania zmian do Porozumienia lub regulaminu wewnętrznego Komisji.

Artykuł 14

(Obowiązki związane z wdrażaniem decyzji przez umawiające się Strony)

1. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszego artykułu, Umawiające się Strony Komisji zobowiązują się do wdrożenia wszelkich zaleceń sformułowanych przez Komisję na podstawie art. 8 lit. b), w terminie określonym przez Komisję, lecz nie wcześniej niż przed upływem przewidzianego w art. 13 okresu na wniesienie sprzeciwu.
2. Każda Umawiająca się Strona dokonuje odpowiednio transpozycji przyjętych zaleceń do krajowych ustaw, rozporządzeń lub odpowiednich instrumentów prawnych regionalnej organizacji integracji gospodarczej. Umawiające się Strony składają Komisji roczne sprawozdania, wskazując w jaki sposób dokonały wdrożenia lub transpozycji zaleceń, przedstawiając przy tym odpowiednie akty prawne powiązane z przedmiotowymi zaleceniami, których Komisja może wymagać, oraz informacje w zakresie monitorowania i kontroli swojego rybołówstwa. Komisja wykorzystuje te informacje do oceny, czy zalecenia są wdrażane w jednolity sposób.
3. Każda Umawiająca się Strona podejmuje środki i współpracuje w celu zagwarantowania wypełnienia swych obowiązków jako państwa bandery i państwa portu zgodnie z odpowiednimi instrumentami międzynarodowymi, których jest stroną, oraz zaleceniami przyjętymi przez Komisję.
4. Poprzez procedurę umożliwiającą wykrywanie przypadków naruszenia przepisów Komisja podejmuje tę kwestię z Umawiającymi się Stronami, które nie wypełniają przyjętych przez nią zaleceń, w celu rozwiązania sytuacji naruszenia przepisów.
5. W swym regulaminie wewnętrznym Komisja określa odpowiednie środki, które może ona podjąć w przypadkach, gdy stwierdzi, że Umawiające się Strony w sposób długotrwały i nieuzasadniony naruszają jej zalecenia.

Artykuł 15

(Obserwatorzy)

1. Zgodnie z przepisami ogólnymi Organizacji Komisja może zaprosić lub – na ich wniosek – dopuścić w charakterze obserwatorów regionalne lub międzynarodowe organizacje rządowe, regionalne, międzynarodowe lub inne organizacje pozarządowe, w tym pochodzące z sektora prywatnego, których cele i interesy są zbieżne z celami i interesami Komisji lub których działalność ma znaczenie dla pracy Komisji bądź jej organów pomocniczych.

2. Wszyscy członkowie lub członkowie stowarzyszeni Organizacji, którzy nie są Umawiającymi się Stronami, mogą – na ich wniosek – uczestniczyć w sesjach Komisji i jej organów pomocniczych w charakterze obserwatorów. Mogą oni przedstawiać memoranda i uczestniczyć w debatach bez prawa głosu.

Artykuł 16

(Współpraca z innymi organizacjami i instytucjami)

1. Komisja współpracuje z innymi organizacjami międzynarodowymi i instytucjami w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.
2. Komisja stara się stworzyć odpowiednie mechanizmy służące konsultacjom, współdziałaniu i współpracy z pozostałymi odpowiednimi organizacjami i instytucjami, w tym zawiera protokoły ustaleń i umowy o współpracy.

Artykuł 17

(Uznanie szczególnych potrzeb państw rozwijających się będących umawiającymi się Stronami)

1. Komisja w pełni uznaje szczególne potrzeby państw rozwijających się będących Umawiającymi się Stronami niniejszego Porozumienia, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami porozumienia z 1995 r.
2. Na potrzeby realizacji celów określonych w niniejszym Porozumieniu Umawiające się Strony współpracują bezpośrednio lub za pośrednictwem Komisji, udzielając sobie nawzajem wsparcia w zakresie stwierdzonych potrzeb.

Artykuł 18

(Podmioty niebędące umawiającymi się Stronami)

1. Komisja, za pośrednictwem Sekretariatu, może zaprosić podmioty niebędące umawiającymi się stronami, których statki prowadzą połowy na obszarze stosowania, ze szczególnym uwzględnieniem państw nadbrzeżnych, do pełnej współpracy we wdrażaniu jej zaleceń, w tym poprzez uzyskanie statusu współpracującego podmiotu niebędącego umawiającą się stroną. Komisja, w drodze konsensusu Umawiających się Stron, może przyjąć dowolny wniosek o przyznanie statusu współpracującego podmiotu niebędącego umawiającą się stroną; jeżeli jednak po podjęciu wszelkich możliwych starań konsensus taki nie zostanie osiągnięty, sprawę poddaje się pod głosowanie i status współpracującego podmiotu niebędącego umawiającą się stroną zatwierdza się większością dwóch trzecich głosów Umawiających się Stron.
2. Komisja, za pośrednictwem Sekretariatu, uczestniczy w wymianie informacji dotyczących statków prowadzących połowy lub działania związane z połowami na obszarze objętym Porozumieniem, które pływają pod banderą podmiotów niebędących umawiającymi się stronami niniejszego Porozumienia, stwierdza przypadki prowadzenia przez podmioty niebędące umawiającymi się stronami działań negatywnie wpływających na realizację celów Porozumienia i zaradza im w stosownych przypadkach, w tym poprzez stosowanie sankcji określonych w regulaminie wewnętrznym, zgodnych z prawem międzynarodowym. Sankcje te mogą obejmować niedyskryminujące środki związane z rynkiem.
3. Zgodnie z prawem międzynarodowym i niniejszym Porozumieniem Komisja podejmuje środki w celu powstrzymania prowadzenia przez takie statki działań, które negatywnie wpływają na skuteczność stosowania obowiązujących zaleceń, oraz regularnie przedstawia sprawozdania dotyczące wszelkich działań podjętych w odpowiedzi na połowy lub działania związane z połowami na obszarze objętym Porozumieniem przez podmioty niebędące umawiającymi się stronami.
4. Komisja zwraca uwagę wszelkich podmiotów niebędących umawiającymi się stronami na wszelkie działania, które zdaniem dowolnej spośród Umawiających się Stron negatywnie wpływają na realizację celów Porozumienia.

Artykuł 19

(Rozstrzygnięcie sporów dotyczących wykładni i stosowania Porozumienia)

1. W przypadku sporu między dwiema lub większą liczbą Umawiających się Stron odnośnie do wykładni lub stosowania niniejszego Porozumienia zainteresowane strony prowadzą między sobą rozmowy w celu znalezienia rozwiązania w drodze negocjacji, mediacji, zapytania lub wszelkich innych polubownych środków przez nie wybranych.

2. Jeżeli zainteresowane strony nie zdołają osiągnąć porozumienia zgodnie z art. 19 ust.1, mogą wspólnie zwrócić się do komitetu, w którego skład wchodzi po jednym przedstawicielu wyznaczonym przez każdą ze stron sporu i przewodniczącego Komisji. Ustalenia takiego komitetu, niewiążące z racji ich charakteru, są podstawą do ponownego rozważenia przez zainteresowane Umawiające się Strony sprawy, która stała się przedmiotem sporu.

3. Wszelkie spory dotyczące wykładni lub stosowania niniejszego Porozumienia, które nie zostaną rozwiązane na mocy art. 19 ust. 1 i art. 19 ust. 2, za każdorazową zgodą wszystkich stron sporu mogą zostać przekazane do rozstrzygnięcia w drodze arbitrażu. Wynik procedury arbitrażowej jest wiążący dla stron.

4. W razie przekazania sporu do arbitrażu powołuje się sąd arbitrażowy zgodnie z postanowieniami zawartymi w załączniku do niniejszego Porozumienia. Załącznik stanowi integralną część niniejszego Porozumienia.

Artykuł 20

(Związek z innymi umowami)

Powolywanie się w niniejszym Porozumieniu na konwencję z 1982 r. lub inne umowy międzynarodowe nie ma wpływu na stanowisko żadnego z państw w odniesieniu do podpisania, ratyfikacji lub przystąpienia do konwencji z 1982 r. ani w odniesieniu do innych umów, praw, jurysdykcji i obowiązków Umawiających się Stron na mocy konwencji z 1982 r. lub porozumienia z 1995 r.

Artykuł 21

(Języki urzędowe Komisji)

O tym, które spośród języków urzędowych Organizacji będą językami urzędowymi Komisji, decyduje sama Komisja. Na sesjach, w sprawozdaniach i korespondencji delegacje mogą posługiwać się dowolnym z tych języków. Stosowanie języków urzędowych na potrzeby tłumaczenia symultanicznego i tłumaczenia dokumentów podczas statutowych sesji Komisji jest określone w regulaminie wewnętrznym.

Artykuł 22

(Zmiany)

1. Komisja może zmieniać niniejsze Porozumienie, stanowiąc większością dwóch trzecich głosów wszystkich Umawiających się Stron. Z zastrzeżeniem ust. 2 poniżej zmiany wchodzi w życie z dniem ich przyjęcia przez Komisję.

2. Zmiany nakładające na Umawiające się Strony nowe zobowiązania wchodzi w życie po zaakceptowaniu ich przez dwie trzecie Umawiających się Stron, a zmiany na poziomie poszczególnych Umawiających się Stron wyłącznie po ich zaakceptowaniu przez daną Umawiającą się Stronę. Instrumenty dotyczące zaakceptowania zmian nakładających nowe zobowiązania składane są Dyrektorowi Generalnemu Organizacji, który informuje wszystkich członków Organizacji, jak również Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych o uzyskaniu akceptacji i wejściu w życie takich zmian. Prawa i obowiązki każdej spośród Umawiających się Stron, która nie zaakceptowała zmiany nakładającej dodatkowe zobowiązania, w dalszym ciągu podlegają regulacjom postanowień niniejszego Porozumienia, w brzmieniu sprzed wprowadzenia zmiany.

3. Zmiany do niniejszego Porozumienia są zgłaszane Radzie Organizacji, która ma prawo odrzucenia każdej zmiany, którą uzna za niezgodną z założeniami i celami Organizacji lub postanowieniami Konstytucji Organizacji. Jeżeli Rada Organizacji uzna to za wskazane, może przedstawić zmiany Konferencji Organizacji, która ma takie same uprawnienia.

Artykuł 23

(Przyjęcie)

1. Niniejsze Porozumienie poddaje się do przyjęcia członkom lub członkom stowarzyszonym Organizacji.

2. Komisja może dwoma trzecimi głosów swoich członków przyjąć na członków inne państwa będące członkami Organizacji Narodów Zjednoczonych, którejkolwiek z jej specjalistycznych agencji lub Międzynarodowej Agencji ds. Energii Atomowej, które złożyły wniosek o członkostwo i stanowiącą oficjalny instrument deklarację, że akceptują niniejsze Porozumienie w brzmieniu obowiązującym w chwili ich przystąpienia.

3. Udział w działalności Komisji Umawiających się Stron, które nie są członkami ani członkami stowarzyszonymi Organizacji, jest uwarunkowany przyjęciem proporcjonalnego udziału w kosztach Sekretariatu, określonego na podstawie stosownych postanowień przepisów finansowych i przepisów dotyczących zarządzania finansowego Organizacji.
4. Przyjęcie niniejszego Porozumienia przez członka lub członka stowarzyszonego Organizacji odbywa się w formie złożenia Dyrektorowi Generalnemu Organizacji instrumentu przyjęcia i nabiera mocy prawnej z chwilą odbioru takiego instrumentu przez Dyrektora Generalnego.
5. Przyjęcie niniejszego Porozumienia przez państwa niebędące członkami Organizacji odbywa się w formie złożenia Dyrektorowi Generalnemu Organizacji instrumentu przyjęcia. Przyjęcie w charakterze członka nabiera mocy prawnej z dniem zatwierdzenia przez Komisję wniosku o członkostwo zgodnie z postanowieniami ust. 2 niniejszego artykułu.
6. Dyrektor Generalny Organizacji informuje wszystkie Umawiające się Strony Komisji, wszystkich członków Organizacji i Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych o wszystkich aktach przyjęcia, które nabrały mocy prawnej.
7. Zastrzeżenia do przyjęcia niniejszego Porozumienia przez podmioty niebędące umawiającymi się stronami stają się wiążące tylko w przypadku zatwierdzenia ich przez dwie trzecie Umawiających się Stron. Uznaje się, że Umawiające się Strony, których właściwe organy w ciągu trzech miesięcy od daty powiadomienia nie udzieliły odpowiedzi, akceptują zastrzeżenie. W przypadku braku takiego zatwierdzenia państwo lub regionalna organizacja integracji gospodarczej składająca zastrzeżenie nie stanie się stroną niniejszego Porozumienia. Dyrektor Generalny Organizacji bezzwłocznie powiadamia wszystkie Umawiające się Strony o wszelkich zastrzeżeniach.

Artykuł 24

(Wejście w życie)

Niniejsze Porozumienie wchodzi w życie z dniem otrzymania piątego instrumentu przyjęcia.

Artykuł 25

(Zastrzeżenia)

1. Przyjęcie niniejszego Porozumienia może być przedmiotem zastrzeżeń, o ile nie będą one sprzeczne z celami Porozumienia i zostaną zgłoszone zgodnie z ogólnymi zasadami międzynarodowego prawa publicznego odzwierciedlonymi w części II sekcja 2 Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów z 1969 r.
2. Komisja regularnie ocenia, czy zastrzeżenie może doprowadzić do sytuacji naruszenia zaleceń przyjętych na podstawie art. 8 lit. b) i może rozważyć wprowadzenie odpowiednich środków, jak przewidziano w regulaminie wewnętrznym.

Artykuł 26

(Wycofanie)

1. Każda z Umawiających się Stron może wycofać się z niniejszego Porozumienia w dowolnym momencie po upływie dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszego Porozumienia w stosunku do przedmiotowej Umawiającej się Strony, powiadamiając o swoim wycofaniu się na piśmie Dyrektora Generalnego Organizacji, który bezzwłocznie informuje o takim wycofaniu się wszystkie Umawiające się Strony i członków Organizacji. Powiadomienie o wycofaniu się nabiera mocy prawnej po trzech miesiącach od daty otrzymania go przez Dyrektora Generalnego Organizacji.
2. Umawiająca się Strona może powiadomić o wycofaniu się w odniesieniu do jednego lub większej liczby terytoriów, które reprezentuje ona w stosunkach międzynarodowych. W przypadku gdy Umawiająca się Strona powiadamia o swoim wycofaniu się z udziału w Komisji, informuje ona, do którego terytorium lub terytoriów takie wycofanie się odnosi. W razie braku takiej deklaracji uznaje się, że wycofanie się dotyczy wszystkich terytoriów, które Umawiająca się Strona reprezentuje w stosunkach międzynarodowych, z wyłączeniem członków stowarzyszonych.
3. Uważa się, że każda z Umawiających się Stron, która powiadamia o wystąpieniu z Organizacji, jednocześnie wycofuje się z Komisji, oraz że takie wystąpienie ma zastosowanie do wszystkich terytoriów, które reprezentuje ona w stosunkach międzynarodowych; wycofanie takie nie ma jednak zastosowania do członków stowarzyszonych.

*Artykuł 27***(Rozwiązanie)**

Niniejsze porozumienie automatycznie przestaje obowiązywać jeżeli i kiedy w wyniku wystąpień liczba Umawiających się Stron spadnie poniżej pięciu, chyba że pozostałe Umawiające się Strony jednomyślnie zdecydują inaczej.

*Artykuł 28***(Poświadczenie i rejestracja)**

Tekst niniejszego Porozumienia został pierwotnie opracowany w Rzymie dnia 24 września 1949 r. w języku francuskim.

Dwa egzemplarze niniejszego Porozumienia i wszelkich zmian do niniejszego Porozumienia w językach: angielskim, arabskim, francuskim i hiszpańskim, są poświadczane przez przewodniczącego Komisji i Dyrektora Generalnego Organizacji. Jeden z tych egzemplarzy zostaje złożony w archiwum Organizacji. Drugi egzemplarz przekazuje się do rejestracji Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych. Dyrektor Generalny poświadcza kopie niniejszego Porozumienia i przekazuje po jednym egzemplarzu każdemu członkowi Organizacji i podmiotom niebędącym członkami Organizacji, które są lub mogą stać się Umawiającymi się Stronami niniejszego Porozumienia.

ZAŁĄCZNIK DOTYCZĄCY PROCEDURY ARBITRAŻOWEJ

1. Sąd arbitrażowy, o którym mowa w art. 19 ust. 4, składa się z trzech arbitrów, mianowanych w następujący sposób:
 - a) Umawiająca się Strona wszczynająca postępowanie przekazuje nazwisko arbitra drugiej Umawiającej się Stronie, która z kolei w ciągu czterdziestu dni po otrzymaniu takiego powiadomienia przekazuje nazwisko drugiego arbitra. W przypadku sporu między więcej niż dwiema Umawiającymi się Stronami, strony reprezentujące podobne stanowisko wyznaczają jednego arbitra za obopólną zgodą. W ciągu sześćdziesięciu dni po mianowaniu drugiego arbitra Umawiające się Strony mianują trzeciego arbitra, który nie jest obywatelem żadnej z tych Umawiających się Stron i nie ma tego samego obywatelstwa co którykolwiek z dwóch wcześniej wyznaczonych arbitrów. Sądowi arbitrażowemu przewodniczy trzeci arbiter;
 - b) w przypadku gdy w ustalonym terminie drugi arbiter nie zostanie mianowany lub gdy Umawiające się Strony w ustalonym terminie nie osiągną porozumienia dotyczącego mianowania trzeciego arbitra, na wniosek którejkolwiek ze stron arbitra tego mianuje Dyrektor Generalny Organizacji w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku.
 2. Sąd arbitrażowy ustala swoją siedzibę i przyjmuje swój własny regulamin wewnętrzny.
 3. Sąd arbitrażowy podejmuje decyzje zgodnie z postanowieniami niniejszego Porozumienia oraz zgodnie z prawem międzynarodowym.
 4. Decyzje sądu arbitrażowego są podejmowane większością głosów jego członków, którym nie wolno wstrzymywać się od głosu.
 5. Każda Umawiająca się Strona, niebędąca stroną w sporze, może za zgodą sądu arbitrażowego uczestniczyć w postępowaniu arbitrażowym.
 6. Decyzja sądu arbitrażowego jest ostateczna i obowiązuje wszystkie Umawiające się Strony uczestniczące w sporze oraz wszystkie Umawiające się Strony, które uczestniczyły w postępowaniu arbitrażowym, przy czym decyzja taka wykonywana jest niezwłocznie. Na wniosek jednej z Umawiających się Stron uczestniczących w sporze lub dowolnej Umawiającej się Strony, która uczestniczyła w postępowaniu arbitrażowym, sąd arbitrażowy dokonuje interpretacji decyzji.
 7. Jeżeli sąd arbitrażowy nie postanowi inaczej ze względu na specyficzne okoliczności sprawy, koszty sądowe, łącznie z wynagrodzeniem składu sądu, pokrywają w równych częściach Umawiające się Strony uczestniczące w sporze.
-

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2015/675

z dnia 26 lutego 2015 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 673/2005 ustanawiające dodatkowe cła przywozowe na niektóre produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 673/2005 z dnia 25 kwietnia 2005 r. ustanawiające dodatkowe cła przywozowe na niektóre produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z uwagi na fakt, iż Stany Zjednoczone nie zapewniły zgodności Ustawy o odszkodowaniach z tytułu kontynuacji dumpingu lub utrzymywania subsydiów („Continued Dumping and Subsidy Offset Act”, dalej zwanej „CDSOA”) ze swoimi zobowiązaniami wynikającymi z porozumień w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO), rozporządzeniem (WE) nr 673/2005 nałożono dodatkowe cło *ad valorem* w wysokości 15 % na przywóz niektórych produktów pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, mające zastosowanie od dnia 1 maja 2005 r. Zgodnie z udzielonym przez WTO zezwoleniem na zawieszenie stosowania koncesji w stosunku do Stanów Zjednoczonych Komisja co roku dostosowuje poziom zawieszenia koncesji do poziomu zniweczenia lub naruszenia korzyści Unii Europejskiej w danym czasie spowodowanych wprowadzeniem CDSOA.
- (2) Kwoty wypłacone zgodnie z CDSOA w ostatnim roku, dla którego są dostępne dane, odnoszą się do podziału środków pochodzących z ceł antydumpingowych i wyrównawczych pobranych w ciągu roku podatkowego 2014 (od dnia 1 października 2013 r. do dnia 30 września 2014 r.). Na podstawie danych opublikowanych przez Biuro Ceł i Ochrony Granic Stanów Zjednoczonych poziom zniweczenia lub naruszenia korzyści Unii Europejskiej obliczono na 3 295 333 USD.
- (3) Poziom zniweczenia lub naruszenia, a w konsekwencji poziom zawieszenia, uległ zwiększeniu. Poziom zawieszenia nie może być jednak dostosowany do poziomu zniweczenia lub naruszenia przez dodanie produktów do wykazu zawartego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 673/2005 lub ich z niego usunięcie. W związku z tym, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. e) tego rozporządzenia, Komisja powinna zachować dotychczasowy wykaz produktów zawarty w załączniku I w stanie niezmienionym i zmienić stawkę dodatkowego cła, aby dostosować poziom zawieszenia do poziomu zniweczenia lub naruszenia. Cztery produkty wymienione w załączniku I powinny zatem nadal znajdować się w wykazie, a stawka dodatkowego cła przywozowego powinna zostać zmieniona i ustalona w wysokości 1,5 %.
- (4) Wpływ dodatkowego cła przywozowego *ad valorem* w wysokości 1,5 % na przywóz ze Stanów Zjednoczonych produktów wymienionych w załączniku I odpowiada, w skali roku, wartości handlu nieprzekraczającej 3 295 333 USD.
- (5) Aby zapobiec występowaniu opóźnień w stosowaniu zmienionej stawki dodatkowego cła przywozowego, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego publikacji.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 673/2005,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 673/2005 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Nakłada się cło *ad valorem* w wysokości 1,5 %, będące cłem dodatkowym do cła stosowanego na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 (*), na produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

(*) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.”.

(¹) Dz.U. L 110 z 30.4.2005, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 maja 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 lutego 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Produkty, w odniesieniu do których stosuje się dodatkowe cła, oznaczone są ośmiocyfrowymi kodami CN. Opis produktów sklasyfikowanych według tych kodów zawarto w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1810/2004 ⁽²⁾.

0710 40 00

9003 19 30

8705 10 00

6204 62 31

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 30.10.2004, s. 1.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/676
z dnia 23 kwietnia 2015 r.
dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.
- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towarów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez osobę, której udzielono tej informacji, przez pewien okres, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽²⁾. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, przez okres trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Heinz ZOUREK
Dyrektor Generalny ds. Podatków i Unii Celnej

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Artykuł w postaci rękawa, o długości w przybliżeniu 20 cm, wykonany z dzianego materiału włókienniczego z cienką wyściółką piankową na wewnętrznej powierzchni dłoni. Zawiera on jedną lekko zakrzywioną aluminiową szynę dłoniową o szerokości w przybliżeniu 2 cm, która może być ręcznie zginana, oraz dwa elastyczne stabilizatory grzbietowe nadgarstka wykonane z tworzywa sztucznego, o szerokości w przybliżeniu 1 cm. Szyna i stabilizatory są przeprowadzone przez naszyte tunele z kontrastującego materiału przebiegające na całej długości artykułu i mogą zostać usunięte.</p> <p>Na obu końcach artykułu znajdują się dwie taśmy typu „rzepy” o szerokości 2 cm służące do dopasowania artykułu do dłoni i nadgarstka. Po środku artykułu znajduje się szersza taśma włókiennicza o szerokości 5 cm z zapięciem typu „rzep”, która jest owijana wokół nadgarstka, aby osiągnąć pożądane ograniczenie ruchu nadgarstka.</p> <p>Taśmy włókiennicze wraz ze zginalną szyną aluminiową utrudniają ruch nadgarstka. Elastyczność nadgarstka zależy od stopnia zaciśnięcia taśm.</p> <p>Artykuł jest przedstawiany jako stabilizator nadgarstka.</p> <p>(Zob. fotografie A + B) (*)</p>	6307 90 10	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1, 3 b) i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej (ORI) oraz brzmienie kodów CN 6307, 6307 90 i 6307 90 10.</p> <p>Artykuł nie może być przystosowany do określonego upośledzenia pacjenta, lecz ma zastosowanie wielofunkcyjne. Pod tym względem artykuł nie wykazuje cech, które odróżniają go sposobem działania lub możliwością przystosowania do określonego upośledzenia pacjenta od zwykłego unieruchomienia ogólnego użycia (zob. uwaga 6 do działu 90 i wyrok w sprawach połączonych C-260/00–C-263/00 <i>Lohmann GmbH & Co. KG i Medi Bayreuth Weiermüller & Voigtmann GmbH & Co. KG przeciwko Oberfinanzdirektion Koblenz</i>, ECLI:EU:C:2002:637). Wyklucza się zatem klasyfikację do pozycji 9021 jako przyrząd ortopedyczny.</p> <p>Dziany materiał włókienniczy rękawa i taśmy nadaje artykułowi zasadniczy charakter w rozumieniu ORI 3 b), z powodu jego występowania w przeważającej ilości oraz z powodu jego ważnej roli w odniesieniu do użytkownika artykułu. W szczególności taśma włókiennicza po środku artykułu jest istotna dla pożądanego ograniczenia ruchu nadgarstka.</p> <p>Zatem artykuł ten należy klasyfikować do kodu CN 6307 90 10 jako pozostałe gotowe artykuły.</p>

(*) Fotografie mają charakter wyłącznie informacyjny.

Fotografia A

Fotografia B

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/677
z dnia 23 kwietnia 2015 r.
dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.
- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towarów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez osobę, której udzielono tej informacji, przez pewien okres, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽²⁾. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

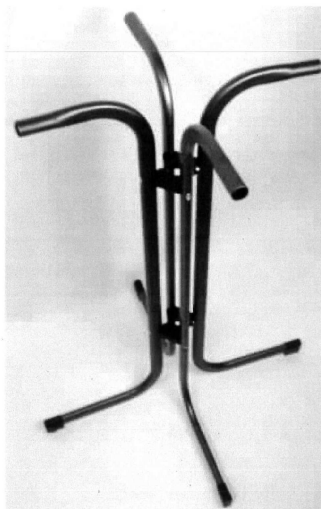
Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Heinz ZOUREK
Dyrektor Generalny ds. Podatków i Unii Celnej

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Artykuł składający się z czterech nóg stołu z metalu nieszlachetnego, przymocowanych śrubami do czterech metalowych płytek, trzymających je razem.</p> <p>W celu uniknięcia przesuwania i ochrony podłogi, dolny koniec każdej nogi stołu jest pokryty gumą.</p> <p>Górne końce nóg stołu mają otwory na śruby, aby pozwolić na przymocowanie blatu stołu.</p> <p>(*) Zob. fotografia.</p>	9403 90 10	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 9403, 9403 90 i 9403 90 10.</p> <p>Wyklucza się klasyfikację jako kompletny mebel, ponieważ artykułowi brakuje zasadniczego komponentu, blatu stołu.</p> <p>Artykuł należy zatem klasyfikować do kodu CN 9403 90 10 jako części mebli, z metalu.</p>
<p>(*) Fotografia ma charakter wyłącznie informacyjny.</p>		

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/678**z dnia 29 kwietnia 2015 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 w zakresie wartości progowych dla dodatkowych należności celnych za pomidory, ogórki, winogrona stołowe, morele, czereśnie, brzoskwinie włącznie z nektarynami i śliwki**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 183 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 ⁽²⁾ przewiduje nadzór nad przywozem produktów wymienionych w załączniku XVIII do tego rozporządzenia. Nadzór ten odbywa się na warunkach przewidzianych w art. 308d rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽³⁾.
- (2) W celu zastosowania art. 5 ust. 4 Porozumienia w sprawie rolnictwa ⁽⁴⁾ zawartego w trakcie wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej oraz na podstawie ostatnich danych dotyczących lat 2012, 2013 i 2014 należy zmienić wartości progowe na potrzeby stosowania dodatkowych należności celnych za ogórki i czereśnie od dnia 1 maja 2015 r., a za pomidory, winogrona stołowe, morele, brzoskwinie włącznie z nektarynami i śliwki od dnia 1 czerwca 2015 r.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011. Dla większej czytelności należy zastąpić cały załącznik XVIII do tego rozporządzenia.
- (4) Ze względu na konieczność zagwarantowania, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku XVIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011 wartości progowe, których przekroczenie powoduje stosowanie dodatkowych należności celnych za pomidory, ogórki, winogrona stołowe, morele, czereśnie, brzoskwinie włącznie z nektarynami i śliwki, zastępuje się wartościami wymienionymi w odpowiedniej kolumnie załącznika, zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).⁽⁴⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 22.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK XVIII

DODATKOWE NALEŻNOŚCI PRZYWOZOWE: TYTUŁ IV, ROZDZIAŁ I, SEKCJA 2

Bez uszczerbku dla zasad interpretacji Nomenklatury scalonej, przedstawione opisy produktów mają charakter wyłącznie orientacyjny. Do celów niniejszego załącznika zakres stosowania dodatkowych należności celnych określony jest przez zakres kodów CN istniejących w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia.

Numer porządkowy	Kod CN	Opis towarów	Okres stosowania	Wartości progowe (tony)
78.0015	0702 00 00	Pomidory	Od 1 października do 31 maja	451 045
78.0020			Od 1 czerwca do 30 września	29 768
78.0065	0707 00 05	Ogórki	Od 1 maja do 31 października	16 093
78.0075			Od 1 listopada do 30 kwietnia	13 271
78.0085	0709 91 00	Karczochy	Od 1 listopada do 30 kwietnia	7 421
78.0100	0709 93 10	Cukinie	Od 1 stycznia do 31 grudnia	263 359
78.0110	0805 10 20	Pomarańcze	Od 1 grudnia do 31 maja	251 798
78.0120	0805 20 10	Klementynki	Od 1 listopada do końca lutego	81 399
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandarynki (włącznie z tangerynami i satsuma); wilkingi i podobne hybrydy cytrusowe	Od 1 listopada do końca lutego	101 160
78.0155	0805 50 10	Cytryny	Od 1 czerwca do 31 grudnia	302 950
78.0160			Od 1 stycznia do 31 maja	41 410
78.0170	0806 10 10	Winogrona stołowe	Od 21 lipca do 20 listopada	68 450
78.0175	0808 10 80	Jabłka	Od 1 stycznia do 31 sierpnia	558 203
78.0180			Od 1 września do 31 grudnia	464 902
78.0220	0808 30 90	Gruszki	Od 1 stycznia do 30 kwietnia	184 269
78.0235			Od 1 lipca do 31 grudnia	235 468
78.0250	0809 10 00	Morele	Od 1 czerwca do 31 lipca	5 422
78.0265	0809 29 00	Czereśnie	Od 21 maja do 10 sierpnia	29 831
78.0270	0809 30	Brzoskwinie, łącznie z nektarynami	Od 11 czerwca do 30 września	4 701
78.0280	0809 40 05	Śliwki	Od 11 czerwca do 30 września	17 825"

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/679**z dnia 29 kwietnia 2015 r.****zawieszające składanie wniosków o dopłaty do prywatnego przechowywania wieprzowiny przewidziane w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/360**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 826/2008 z dnia 20 sierpnia 2008 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania niektórych produktów rolnych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 23 ust. 3 lit. a) i c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Analiza sytuacji na rynku i stosowania systemu wsparcia prywatnego przechowywania wieprzowiny przewidzianego w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/360 ⁽³⁾ przemawia za jego zamknięciem. Komisja zamierza przedłożyć odnośne rozporządzenie zamykające do zaopiniowania Komitetowi ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych. Sama zapowiedź stwarza jednak ryzyko, że spowoduje to lawinową liczbę wniosków o przyznanie dopłat.
- (2) Należy zatem zawiesić możliwość składania wniosków o dopłaty przewidziane w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/360 i odrzucić niektóre wnioski złożone przed okresem zawieszenia.
- (3) Aby zapobiec spekulacjom, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Stosowanie art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/360 zostaje zawieszane na okres od dnia 2 maja 2015 r. do dnia 8 maja 2015 r. Wnioski o zawarcie umów złożone w tym okresie nie są przyjmowane.
2. Wnioski złożone od dnia 29 kwietnia 2015 r., w przypadku których decyzja o przyjęciu byłaby podejmowana w okresie, o którym mowa w ust. 1, zostają odrzucone.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 223 z 21.8.2008, s. 3.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/360 z dnia 5 marca 2015 r. wprowadzające prywatne przechowywanie wieprzowiny oraz ustalające z góry stawkę dopłat (Dz.U. L 62 z 6.3.2015, s. 16).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/680**z dnia 29 kwietnia 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	153,9
	MA	89,6
	MK	119,9
	TR	96,0
	ZZ	114,9
0707 00 05	AL	97,3
	TR	136,5
	ZZ	116,9
0709 93 10	MA	102,7
	TR	144,0
	ZZ	123,4
0805 10 20	EG	43,6
	IL	76,5
	MA	53,3
	TR	70,3
	ZZ	60,9
0805 50 10	TR	57,0
	ZZ	57,0
0808 10 80	AR	146,4
	BR	107,2
	CL	153,9
	CN	167,0
	MK	31,3
	NZ	163,8
	US	238,2
	UY	92,0
	ZA	128,3
	ZZ	136,5
	0808 30 90	AR
CL		114,5
NZ		212,0
ZA		124,3
ZM		112,8
ZZ		139,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/681

z dnia 29 kwietnia 2015 r.

w sprawie publikacji odniesień do normy EN ISO 4210, części 1–9, dotyczącej rowerów miejskich i trekkingowych, górskich i wyścigowych oraz normy EN ISO 8098 dotyczącej rowerów dziecięcych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/95/WE ustanawia się wymóg, by producenci wprowadzali na rynek wyłącznie produkty bezpieczne.
- (2) Zgodnie z art. 3 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2001/95/WE produkt należy uznać za bezpieczny w zakresie zagrożeń i kategorii zagrożeń objętych odnośnymi normami krajowymi, jeżeli spełnia on dobrowolne normy krajowe będące transpozycją norm europejskich, do których Komisja opublikowała odniesienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z art. 4 wymienionej dyrektywy.
- (3) Na podstawie art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/95/WE normy europejskie ustanawiane są przez europejskie organy normalizacyjne na podstawie zleceń sporządzanych przez Komisję.
- (4) Na podstawie art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/95/WE Komisja zobowiązana jest publikować odniesienia do takich norm.
- (5) W dniu 29 listopada 2011 r. Komisja przyjęła decyzję 2011/786/UE ⁽²⁾ w sprawie wymogów bezpieczeństwa, jakie muszą spełniać normy europejskie dotyczące rowerów, rowerów dziecięcych i bagażników rowerowych zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE.
- (6) W dniu 6 września 2012 r. Komisja wydała europejskim organom normalizacyjnym zlecenie normalizacji M/508 dotyczące opracowania norm europejskich w celu uwzględnienia głównych zagrożeń związanych z rowerami, rowerami dziecięcymi i bagażnikami rowerowymi.
- (7) Europejski Komitet Normalizacyjny przyjął – w odpowiedzi na zlecenie Komisji – szereg nowych norm: EN ISO 4210, części 1–9, dotyczącą rowerów miejskich i trekkingowych, górskich i wyścigowych oraz EN ISO 8098 dotyczącą rowerów dziecięcych. Zastępują one poprzednie normy EN 14764:2005, EN 14766:2005 oraz EN 14781:2005.
- (8) Normy europejskie EN ISO 4210, części 1–9, oraz EN ISO 8098 stanowią realizację zlecenia M/508 i są zgodne z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE. Odniesienia do nich należy zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy dyrektywy 2001/95/WE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2011/786/UE z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie wymogów bezpieczeństwa, jakie muszą spełniać normy europejskie dotyczące rowerów, rowerów dziecięcych i bagażników rowerowych zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 106).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Odniesienia do następujących norm są publikowane w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*:

- a) EN ISO 4210-1:2014 „Rowery — Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów” — Część 1: „Terminy i definicje”;
- b) EN ISO 4210-2:2014 „Rowery — Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów” — Część 2: „Wymagania dla rowerów miejskich i trekkingowych, dla starszej młodzieży, górskich i wyścigowych”;
- c) EN ISO 4210-3:2014 „Rowery — Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów” — Część 3: „Ogólne metody badań”;
- d) EN ISO 4210-4:2014 „Rowery — Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów” — Część 4: „Metody badań hamulców”;
- e) EN ISO 4210-5:2014 „Rowery — Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów” — Część 5: „Metody badań układu sterowania”;
- f) EN ISO 4210-6:2014 „Rowery — Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów” — Część 6: „Metody badań ramy i widelca”;
- g) EN ISO 4210-7:2014 „Rowery — Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów” — Część 7: „Metody badań kół i obręczy”;
- h) EN ISO 4210-8:2014 „Rowery — Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów” — Część 8: „Metody badań układu napędowego i pedałów”;
- i) EN ISO 4210-9:2014 „Rowery — Wymagania bezpieczeństwa dla rowerów” — Część 9: „Metody badań siodełek i wsporników siodeł”;
- j) EN ISO 8098:2014 „Rowery dziecięce — Wymagania bezpieczeństwa i metody badań”

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2015/682

z dnia 29 kwietnia 2015 r.

w sprawie monitorowania obecności nadchloranu w żywności

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Nadchloran występuje naturalnie w środowisku w złożach azotanu i potasu, a także może powstawać w atmosferze i przenikać do gleby i wód gruntowych. Występuje on również jako zanieczyszczenie środowiskowe w następstwie stosowania nawozów azotowych oraz produkcji, stosowania i usuwania nadchloranu amonowego wykorzystywanego w paliwie raketowym, materiałach wybuchowych, wyrobach pirotechnicznych, flarach i układach uruchamiających poduszki powietrzne w samochodach, a także w innych procesach przemysłowych. Nadchloran może również powstawać podczas rozkładu podchlorynu sodu stosowanego do odkażania wody i może zanieczyszczać wodę pitną. Za potencjalne źródła skażenia żywności nadchloranem uważane są woda, gleba i nawozy.
- (2) Działający w ramach Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) panel ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym (panel CONTAM) przedstawił opinię naukową na temat zagrożeń dla zdrowia publicznego związanych z obecnością nadchloranu w żywności⁽¹⁾. Panel CONTAM stwierdził, że przewlekłe narażenie z diety na nadchloran stanowi potencjalne zagrożenie, zwłaszcza w przypadku konsumentów spożywających duże ilości nadchloranu z żywnością, należących do młodszych grup wiekowych populacji cierpiących na łagodny lub umiarkowany niedobór jodu. Ponadto możliwe jest, że krótkotrwałe narażenie na nadchloran jest powodem obaw w odniesieniu do niemowląt karmionych piersią i małych dzieci spożywających niewielkie ilości jodu.
- (3) Panel CONTAM stwierdził, że potrzeba więcej danych na temat występowania nadchloranu w żywności w Europie, w szczególności w odniesieniu do warzyw, preparatów do początkowego żywienia niemowląt, mleka i przetworów mlecznych, tak aby dodatkowo zmniejszyć niepewność w ocenie ryzyka. Wysoki poziom nadchloranu stwierdzono w *Cucurbitaceae* i warzywach liściastych, zwłaszcza uprawianych pod szkłem lub pod osłoną. Nie ma wystarczających danych dotyczących występowania nadchloranu w żywności, w szczególności w próbkach żywności pobranych po dniu 1 września 2013 r. Analiza dotycząca nadchloranu w wodzie pitnej powinna obejmować, w miarę możliwości, również wodę pitną niewchodzącą w zakres definicji żywności przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾. Od dnia 1 września 2013 r. wprowadzono środki zmniejszające ryzyko, zaś dane na temat nadchloranu uzyskane z próbek pobranych po tej dacie lepiej odzwierciedlają zasadę „najniższy rozsądnie osiągalny poziom”, zgodnie z dobrymi praktykami (tj. stosowanie nawozów o niskiej zawartości nadchloranu) i mając na względzie aktualną obecność nadchloranu w żywności.
- (4) Należy zatem zalecić prowadzenie monitorowania obecności nadchloranu w żywności,

PRZYMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Państwa członkowskie powinny, przy aktywnym udziale podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze, prowadzić monitorowanie obecności nadchloranu w żywności, a w szczególności w:
 - a) owocach, warzywach i produktach z nich przetworzonych, w tym sokach;

⁽¹⁾ Panel CONTAM (panel EFSA ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym), 2014 r. „Scientific Opinion on the risks to public health related to the presence of perchlorate in food, in particular fruits and vegetables” (Opinia naukowa na temat zagrożeń dla zdrowia publicznego związanych z obecnością nadchloranu w żywności, w szczególności w owocach i warzywach). Dziennik EFSA 2014;12(10):3869, 106 s. doi:10.2903/j.efsa.2014.3869.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

- b) środkach spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego przeznaczonych dla niemowląt i małych dzieci zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 ⁽¹⁾;
- c) suszonych ziołach i przyprawach; herbacie; naparach ziołowych i owocowych;
- d) napojach, łącznie z wodą pitną.

2. W celu zapewnienia reprezentatywności próbek dla danej partii państwa członkowskie powinny przestrzegać procedur pobierania próbek ustanowionych w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1882/2006 ⁽²⁾ w odniesieniu do warzyw liściastych oraz w części B załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 333/2007 ⁽³⁾ w odniesieniu do innych rodzajów żywności wchodzących w zakres rozporządzenia (WE) nr 333/2007.

3. Następująca metoda analizy zapewnia uzyskanie wiarygodnych wyników:

„Quick Method for the Analysis of Residues of numerous Highly Polar Pesticides in Foods of Plant Origin involving Simultaneous Extraction with Methanol and LC-MS/MS Determination (QuPPE-Method) – Version 7.1” (Szybka metoda analizy pozostałości licznych bardzo polarnych pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego obejmująca jednoczesną ekstrakcję metanolem i oznaczenie LC-MS/MS (metoda QuPPE) – wersja 7.1). Metodę można pobrać ze strony: http://www.crl-pesticides.eu/library/docs/srm/meth_QuPPE.pdf.

W uzupełnieniu należy zapoznać się z artykułem „Analysis of Perchlorate in Food Samples of Plant Origin Applying the QuPPE-Method and LC-MS/MS” (Analiza nadchloranu w próbkach żywności pochodzenia roślinnego przy zastosowaniu metod QuPPE i LC-MS/MS), w którym wykazuje się, w jaki sposób uwzględnić zanieczyszczenie środowiskowe nadchloran w wyżej wymienionej metodzie wielopozostałościowej QuPPE. Artykuł ten można pobrać ze strony: <http://www.analytik-news.de/Fachartikel/Volltext/cvuase2.pdf>.

Docelowa granica oznaczalności (LOQ) nie powinna być wyższa niż 2 µg/kg w przypadku analizy nadchloranu w żywności dla niemowląt i małych dzieci, 10 µg/kg w innych środkach spożywczych oraz 20 µg/kg w suszonych ziołach, przyprawach, herbacie oraz naparach ziołowych i owocowych.

4. Państwa członkowskie powinny, przy aktywnym udziale podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze, prowadzić badania mające na celu ustalenie czynników powodujących występowanie nadchloranu w żywności. W szczególności analiza obecności nadchloranu w nawozach, glebie oraz wodzie służącej nawadnianiu i wodzie procesowej jest właściwa w sytuacji, gdy czynniki te są istotne.

5. Państwa członkowskie powinny zapewnić regularne dostarczanie wyników analiz, najpóźniej do końca lutego 2016 r., do EFSA w ustalonym przez EFSA formacie przekazywania danych zgodnie z wytycznymi EFSA w sprawie standardu opisu próbek (SSD) dla żywności i paszy ⁽⁴⁾ oraz dodatkowymi szczególnymi wymaganiami EFSA dotyczącymi sprawozdawczości.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylające dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 35).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1882/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustanawiające metody pobierania próbek i analizy do celów urzędowej kontroli poziomu azotanów w środkach spożywczych (Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 25).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 333/2007 z dnia 28 marca 2007 r. ustanawiające metody pobierania próbek i metody analiz do celów urzędowej kontroli poziomów ołowiu, kadmu, rtęci, cyny nieorganicznej, 3-MCPD i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w środkach spożywczych (Dz.U. L 88 z 29.3.2007, s. 29).

⁽⁴⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/datex/datexsubmitdata.htm>

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL